

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ณัฐดนัย วิจิตรเกษม* พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์**
สุธรรม นันทมงคลชัย** ไชยชัย ทมน์แสงทรัพย์** ศุภชัย ปิติกุลตั้ง**

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถคาดการณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 343 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ช่วงเวลาวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558 ถึง วันที่ 3 มีนาคม 2558 วิเคราะห์โดยการทดสอบสถิติไคสแควร์ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมก้าวร้าวระดับน้อยร้อยละ 76.7 ระดับปานกลางร้อยละ 18.1 และระดับมากร้อยละ 5.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมในโรงเรียน สิ่งแวดล้อมของชุมชน การรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ ($p < 0.05$) ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถร่วมคาดการณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 29.9 จากงานวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ครอบครัว โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรร่วมกันป้องกันแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยเน้นไปที่การเฝ้าระวังอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ

คำสำคัญ: พฤติกรรมก้าวร้าว, นักเรียน, มัธยมศึกษาตอนต้น

* นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขานามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

** ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทนำ

ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของวัยรุ่นไทย มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน นับเป็นปัญหาสุขภาพของประเทศที่สำคัญอย่างหนึ่งและทำให้เกิดความสูญเสียอย่างมากต่อทั้งตัววัยรุ่นเอง บุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงผลกระทบต่อทางด้านเศรษฐกิจและสังคม วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวได้รับบาดเจ็บ เสียชีวิต และทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวส่วนใหญ่มีปัญหาสุขภาพจิต เป็นโรคทางจิตเวช หรือเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาครอบครัว สังคม และปัญหาอื่น ที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม จึงมีผลกระทบต่อพัฒนาการและความสามารถในการดำเนินต่างๆของตัววัยรุ่นเองอย่างมาก และยังทำให้เกิดปัญหาอื่นที่ต่อเนื่องและผู้เกี่ยวข้องตามมาอีกมาก พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไม่ได้เป็นเพียงปัญหาส่วนบุคคล ครอบครัว หรือสังคม แต่เป็นปัญหาที่ซับซ้อนเกี่ยวข้องกันในหลายมิติ เกิดจากปัจจัยหลายประการ ทั้งจากตัววัยรุ่นเอง และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ตั้งแต่ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สังคม ค่านิยม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ที่มีผลกระทบต่อกันไปมาอย่างต่อเนื่องและซับซ้อน จนทำให้วัยรุ่นบางคนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวในที่สุด

จากการรายงานของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุในปี 2557¹ พบว่าเด็กและเยาวชนไทยช่วงอายุระหว่าง 10-12 ปี ประมาณ 4.5 ล้านคน เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และจากรายงานของสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์² พบว่าเด็กและเยาวชนไทยมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 10 เมื่อเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2550 นอกจากนี้ยังพบว่าอายุเฉลี่ยของเด็กที่ใช้ความรุนแรงจนถึงกระทั่งกระทำผิดทางกฎหมายมีอายุน้อยลง

โดยพบมากในช่วงอายุ 12-18 ปี ความรุนแรงที่พบในสังคมปัจจุบันเกิดขึ้นในเด็กและเยาวชน พบมากในโรงเรียนในลักษณะของการทะเลาะวิวาทระหว่างเพื่อนร่วมโรงเรียนและต่างโรงเรียน รายงานความรุนแรงของเด็กและเยาวชนจากสถิติของกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน³ พบว่าในปี พ.ศ. 2556 มีเด็กที่กระทำความผิดประเภทต่าง ๆ รวมทั้งหมด 36,763 คดี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 31,684 คดี สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กและเยาวชน มีรายงานจากการศึกษาของ ประภัสสร ชโลธร⁴ ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำรุนแรงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลประกอบด้วย ระดับของการรับรู้อุปสรรคในชีวิต การกระทำรุนแรงของนักเรียน การศึกษาของ ศรัณญา อธิตะ⁵ ที่ศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงคือ ความต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน และมองว่าเป็นการแสดงออกถึงความกล้าหาญ

สำหรับจังหวัดนนทบุรีมีรายงานว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดรวมทั้งหมดในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 390 คดี และในปี พ.ศ. 2556 จำนวน 486 คดี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 เป็นอันดับ 3 ของเขต 10 และเป็นคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดประเภท ยาบ้า 175 คดี เป็นอันดับ 2 ของเขต 10³ โดยที่อำเภอปากเกร็ดเป็นอำเภอที่มีโรงเรียนสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและโรงเรียนสังกัดการศึกษาเอกชนที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ในจังหวัดนนทบุรี⁶ และผู้วิจัยเป็นครูในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำข้อมูล

ที่ได้จากการศึกษามาเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอปากเกร็ดได้นำไปวางแผนในการจัดโปรแกรมที่เหมาะสมสำหรับการป้องกัน และลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross-Sectional Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนทั้งเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่อยู่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2557 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Daniel WW⁷ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 343 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ในอำเภอปากเกร็ดที่มีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งมีจำนวน 14 โรงเรียนโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาพื้นฐาน และสังกัดการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกโรงเรียนที่จะเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการจับฉลากรายชื่อของโรงเรียนมากลุ่มละ 1 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 คำนวณสัดส่วนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยใช้สัดส่วนตามสูตรหา (Sample size for proportion allocation)

ขั้นตอนที่ 4 ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นตัวแทนผู้วิจัยจะแบ่งกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และสุ่มเลือก

ห้องเรียนในแต่ละระดับชั้นโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยในห้องที่มีจำนวนนักเรียนเกินขนาดความต้องการจากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะให้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดโดยมีสัดส่วนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิด Ecological Model ของ Mcleroy⁸ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบวิเคราะห์หาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวโดยมีปัจจัยประกอบด้วย ปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ปัจจัยระดับสถาบัน ปัจจัยระดับชุมชน และปัจจัยระดับสังคม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 7 ส่วน เมื่อผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดนี้ไปทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (Try Out) โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งไม่ใช่กลุ่มที่จะทำการศึกษ จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ความเพียงพอของรายได้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับบุคคล ได้แก่ แบบวัดความภูมิใจในตนเอง จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69 การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1. มีความภูมิใจในตนเองในระดับมาก 2. มีความภูมิใจในตนเองในระดับปานกลาง 3. มีความภูมิใจในตนเองในระดับน้อย และ

แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการติดเกม จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.68 การแปลผลแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1. มีพฤติกรรมติดเกม 2. ไม่มีพฤติกรรมติดเกม

- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ได้แก่ แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ 1. มีสัมพันธภาพกับคนในครอบครัวในระดับดี 2. มีสัมพันธภาพกับคนในครอบครัวในระดับปานกลาง 3. มีสัมพันธภาพที่ต่ำกว่าคนในครอบครัวในระดับไม่ดี และแบบประเมินอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 การแปลผลโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ 1. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมาก 2. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลปานกลาง 3. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลน้อย

- ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับสถาบัน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมในโรงเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1. เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในระดับมาก 2. เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในระดับปานกลาง 3. เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในระดับน้อย

- ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับชุมชน ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของชุมชน จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1. ในชุมชนมีสิ่งแวดล้อมในระดับดี 2. ในชุมชนมีสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง 3. ในชุมชนมีสิ่งแวดล้อมในระดับไม่ดี

- ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับสังคม ได้แก่ การรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1. ในชุมชนมีสิ่งแวดล้อมในระดับดี 2. ในชุมชนมีสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง

3. ในชุมชนมีสิ่งแวดล้อมในระดับไม่ดี

- ส่วนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1. พฤติกรรมก้าวร้าวในระดับมาก 2. พฤติกรรมก้าวร้าวในระดับปานกลาง 3. พฤติกรรมก้าวร้าวในระดับน้อย

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง และการใช้สถิติวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ปัจจัยระดับสถาบัน ปัจจัยระดับชุมชน และปัจจัยระดับสังคมกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อหาปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อพิจารณาทางจริยธรรม

ผู้วิจัยขึ้นนำเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อพิจารณาและอนุมัติให้คำรับรองตามระเบียบการวิจัย ซึ่งได้รับการพิจารณาและอนุมัติตามเอกสารรับรอง เลขที่ MUPH 2015-036 เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนได้ลงนามในเอกสารยินยอมการเข้าร่วมการวิจัย ก่อนที่จะเริ่มเก็บข้อมูลการวิจัย วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558 ถึง วันที่ 3 มีนาคม 2558

ผลการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็น เพศหญิงร้อยละ 57.1 และเพศชายร้อยละ 42.9 โดยมีการกระจายตามระดับการศึกษาที่ 1, 2 และ 3 ที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 ร้อยละ 33.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 ร้อยละ 33.5 สำหรับรายได้ของนักเรียนที่ได้รับจากครอบครัว พบว่า ร้อยละ 55.9 มีรายได้ที่ได้รับระหว่าง 2,000-4,000 บาท รองลงมา ได้รับน้อยกว่า

2,000 บาท (ร้อยละ 37.9) มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 6.1) ที่ได้รับมากกว่า 4,000 บาท ความเพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีเพียงพอเหลือเก็บ ร้อยละ 84.5 รองลงมา มีเพียงพอไม่เหลือเก็บ ร้อยละ 11.4 ไม่เพียงพอ ร้อยละ 4.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.50 ร้อยละ 57.2 รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป ร้อยละ 37.6 และส่วนน้อยที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ร้อยละ 5.2 (Table 1)

Table 1 Number and Percentage of Personal Factors (n = 343)

Factors	Number	Percentage
Sex		
Female	196	57.1
Male	147	42.9
Education level		
Secondary 1	114	33.2
Secondary 2	114	33.2
Secondary 3	115	33.5
Student income/month (bath)		
2,000-4,000	192	55.9
< 2,000	130	37.9
> 4,000	21	6.1
Mean = 2,323 S.D. = 1512.41 Max = 15,000 Min = 600		
Sufficiency of income		
Sufficient with save	290	84.5
Sufficient without save	39	11.4
Not sufficient	14	4.1
Grade point average		
2.50-3.50	196	57.2
> 3.50	129	37.6
< 2.50	18	5.2

Mean = 3.22 S.D. = 0.488 Max = 4.00 Min = 2.00

พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่

มีคะแนนการมีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 76.7 รองลงมา มีพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับปานกลางร้อยละ 18.1 และมีพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับมากร้อยละ 5.2 (Table 2)

Table 2 Level of Aggressive Behavior (n = 343)

Level of Aggressive behavior	Total	
	Number	Percentage
Low (10-59)	263	76.7
Moderate (60-79)	62	18.1
High (80-100)	18	5.2

Mean = 45.60 S.D. = 16.93 Max = 100 Min = 20

48

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ประกอบด้วย ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ปัจจัยระดับสถาบัน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมในโรงเรียน ปัจจัยระดับชุมชน ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของชุมชน และปัจจัยระดับสังคม ได้แก่ การรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ (Table 3)

ปัจจัยที่สามารถคาดการณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี

จากการศึกษาปัจจัยที่สามารถคาดการณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีประกอบด้วย อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) พบว่ามีตัวแปรทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ได้ร้อยละ 29.9 โดยตัวแปร อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน (Beta = 1.038) สามารถคาดการณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มากที่สุด และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ (Beta = 0.416) (Table 4)

Table 3 Coefficient Correlation among Personal Factors, Interpersonal Factors, Institute Level Factors, Community Level Factors, Social Level Factors and Happiness of Aggressive Behavior by Pearson's Product Moment Correlation Coefficient (n = 343)

Factors	Factors Influencing Aggressive Behavior	
	Coefficient correlation(r)	p-value
Interpersonal Factor		
- Family relationship	-0.191	<0.001*
- Influence of friends	0.517	<0.001*
Institute level Factor		
- Participation in school club activity	-0.132	0.015*
Community level Factor		
- Community's environment	-0.246	<0.001*
Social level Factor		
- Aggressiveness from mass media perception	0.408	<0.001*

*Significance at p < 0.05

Table 4 Stepwise Multiple Regression Analysis between Aggressive Behavior of Secondary School Students Pakkret District Nonthaburi Province (n = 343)

Predictor	B	Beta	t	p-value
Influence of friends	1.038	0.417	8.037	<0.001*
Aggressiveness from mass media perception	0.416	0.206	3.963	<0.001*
Constant = 16.307				

*Significance at p < 0.05, R² = 0.299

ดังนั้นจึงสามารถสร้างสมการถดถอยเพื่อใช้ในการคาดการณ์ายพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีได้ดังนี้

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2$$

แทนค่า Y = 16.307 + 1.038 (อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน) + 0.416(การรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ)

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 76.7 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับน้อย รองลงมา ร้อยละ 18.1 มีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.2 มีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ถึงแม้ว่าธรรมชาติจะมอบความเปลี่ยนแปลงหลายอย่างมากมายในช่วงวัยรุ่นนี้ ทำให้ชีวิตดูสับสน วุ่นวาย แต่ธรรมชาติก็มอบสติปัญญาที่เพิ่มพูนขึ้นมาด้วยเช่นกัน สติปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้นจนมีความคิดเป็นแบบรูปธรรม หมายถึงความสามารถเรียนรู้ เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งขึ้น เข้าใจสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ เช่น ในด้านปรัชญา ศาสนา วัฒนธรรม มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ตั้งสมมติฐาน ความเป็นไปได้ การคาดการณ์ การค้นหาข้อมูลและนำเหตุผลมาอ้างอิง มองสิ่งต่างๆ ได้ตามความเป็นจริงมากขึ้น ทำให้สามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น ซึ่งศรีเรือน แก้วกังวาล⁹ อธิบายว่าการที่พ่อแม่อบรมจริยธรรมโดยผ่านการสอนสอดแทรกเข้าไปในวิถีชีวิตประจำวันตั้งแต่เด็กในเรื่องของอะไรที่ควรทำและไม่ควรทำ อะไรเรียกว่าทำดี ทำไม่ดี โดยระยะแรกเด็กจะทำตามเพราะต้องการความรักจากพ่อแม่ เมื่อเติบโตขึ้นเด็กจะทำดีเพื่อให้ได้การยอมรับในสังคมที่โรงเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริวรรณ ปูนคอน¹⁰ ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับน้อย

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กนักเรียน พบว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีความก้าวร้าว

ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura¹¹ ที่เชื่อว่าเด็กไม่ได้เรียนรู้ความก้าวร้าวโดยตรงจากผู้ปกครองเพียงอย่างเดียว แต่เด็กจะเลียนแบบผู้ที่มีอิทธิพลต่อตนเอง ถ้าเด็กได้เห็นตัวอย่างความก้าวร้าว และมีพฤติกรรมนั้นบ้าง และได้รับรางวัล เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมนั้นอีก แต่ถ้าได้รับการลงโทษเด็กก็จะเลิกแสดงพฤติกรรมนั้น อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ส่งผลอย่างมากในนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น การมีเพื่อนที่ดีก็จะช่วยกันสนับสนุนในทางที่ดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น แตกต่างจากกลุ่มเพื่อนที่เกเร ชักชวนกันไปในทางที่ผิด สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมเพียงเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่ม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร ชโลธร⁴ พบว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนเป็นตัวแปรที่จะส่งเสริมให้มีพฤติกรรมก้าวร้าวได้ร้อยละ 72.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยอีกด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กนักเรียน คือ การรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ ซึ่งอธิบายได้จากทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura¹¹ ที่อธิบายความก้าวร้าวออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเกิดความก้าวร้าว ตัวกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าว และการเสริมแรงที่ทำให้ความก้าวร้าวคงอยู่ โดยการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าวนั่นเอง ซึ่งในยุคปัจจุบันพบว่า สื่อต่าง ๆ ทั้งรายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือโฆษณาที่ต้องการที่จะขายเนื้อหาที่ชักชวนให้คนสนใจ จึงมีการแสดงความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมของสังคมไทย เมื่อนักเรียนรับสื่อมาก็จะนำไปปฏิบัติตามเพราะเห็นตัวอย่างที่ในสื่อเหล่านั้นทำก็คิดว่าทำได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร ชโลธร⁴ ที่พบว่า อิทธิพลจากสื่อ

มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการกระทำรุนแรงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และการศึกษาของสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ¹² พบว่า อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรงของเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.50-0.68)

นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กนักเรียน คือ สัมพันธภาพในครอบครัวซึ่ง อูมาพร ตรังคสมบัติ¹³ กล่าวว่า ครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งในการก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ลักษณะของครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว คือ ครอบครัวที่มีความผูกพันที่ไม่ดี ปัจจัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อการพัฒนาทางอารมณ์และสังคมของเด็ก และพฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่ขาดการประคับประคองทางสังคม (social support) หรือขาดทรัพยากรอื่นๆ การอบรมเลี้ยงดูเด็กและสัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่กับเด็กจะถูกระทบและส่งผลให้เกิดการเพาะปมพฤติกรรมรุนแรงได้ และพฤติกรรมการเล่นเกมประกายเพชร สุกะเกษ¹⁴ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการติดเกมคือ กลุ่มเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อธิบายได้ว่า การนี้นักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นเมื่อเพื่อนทำนักเรียนก็จะทำตามให้เหมือนเพื่อน แล้วต้องการที่จะแข่งขันเล่นเกมให้เก่งกว่าเพื่อนสามารถเอาชนะเพื่อนได้เพื่อให้เพื่อนยอมรับในความสามารถในการเล่นของตนเอง

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กนักเรียนเช่นเดียวกัน อูมาพร ตรังคสมบัติ¹³ ให้ข้อสรุปว่า การเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมหรือที่สังคมยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมกับโรงเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมทางศาสนา หรือกิจกรรมชุมชน

เป็นปัจจัยปกป้องต่อพฤติกรรมอันธพาล การเข้าร่วมกิจกรรมกับครอบครัวและกิจกรรมชมรมของโรงเรียน นอกเหนือไปจากกิจกรรมกีฬา มีผลในการลดโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรง

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรง โดยชุมชนที่แออัด มีกฎระเบียบ มีความสัมพันธ์ที่มีความไว้วางใจกัน และมีความเป็นปึกแผ่น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะเอื้อให้เด็กเติบโตขึ้นไปได้ดี การศึกษาพบว่า หากชุมชนขาดสภาพดังกล่าว เด็กจะเรียนหนังสือไม่ค่อยดี และจะต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบ ในอัตราสูง อูมาพร ตรังคสมบัติ¹³

ปัจจัยที่สามารถคาดการณ์นายพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยการศึกษาครั้งนี้พบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่สามารถคาดการณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้มากที่สุด อธิบายได้จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม¹¹ ที่กล่าวว่าการได้รับแรงเสริมของกลุ่มเพื่อน ทั้งการแสดงความพึงพอใจ การให้คำชม การส่งเสริมเชียร์ ส่งผลให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูง เพราะการให้แรงเสริมดังกล่าวทำให้เด็กพึงพอใจ ภาคภูมิใจ ตนได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับเพื่อน นอกจากนี้ การเลียนแบบเพื่อนสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้ เพราะนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นจะให้ความสำคัญต่อเพื่อนสูงมีการเลียนแบบพฤติกรรมระหว่างกันทำตามกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศิริวรรณ ปุ่นคอน¹⁰ ที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเพื่อต้องการทำให้ตนเป็นที่สนใจ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ส่วนปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมก้าวร้าวอธิบายได้จากทฤษฎีแรงเสริม (Reinforcement Theory) ที่

นำเสนอโดย Klapper¹⁵ ที่กล่าวว่าความรุนแรงในสื่อต่างๆ แม้ไม่ได้มีส่วนเพิ่มหรือลดความเป็นไปได้ในการแสดงพฤติกรรมรุนแรงของผู้รับสารอย่างเด่นชัด แต่มีผลในการเสริมความก้าวร้าวรุนแรงที่มีอยู่แล้วของผู้รับสาร และสอดคล้องกับการศึกษาของสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ¹² ที่พบว่า อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรงของเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง โดยพบความรุนแรงด้านเนื้อหาที่พบบ่อยเป็นอันดับแรกคือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ ภาพยนตร์และหนังสือพิมพ์

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความก้าวร้าวในเด็กนักเรียน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี คือ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรมในโรงเรียน สิ่งแวดล้อมของชุมชน และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่างๆ ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถคาดทำนายพฤติกรรมความรุนแรงในเด็กนักเรียน คือ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความก้าวร้าวจากสื่อต่าง ๆ จึงมีข้อเสนอแนะต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู/อาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ให้มีการเฝ้าระวังเกี่ยวกับการคบเพื่อน และการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด พ่อ แม่ ผู้ปกครองควรเสริมสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว ให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ สำหรับโรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและลดการเกิดพฤติกรรมรุนแรงในเด็กลงได้

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาพื้นฐานและโรงเรียนสังกัดการศึกษาเอกชน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งนักเรียนทุกคนที่เข้าร่วมการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Ministry of Social Development and Human Security. New Power Generation to ASEAN. Office of promotion and protection of Children, Youth, the Elderly and Vulnerable Groups: Bangkok; 1984.
2. Child and Adolescent Mental Health Foundation. Guide the development of innovative enhance health for Children and Youth. MOPH: Bangkok; 2009.
3. Department of Juvenile Observation and Protection. Report cases of the year 2013. Ministry of Justice: Bangkok; 2013.
4. Chalothorn P. Factor effecting violence behavior among the secondary school students in Amphoe Mueang Changwat Surin. [M.A. in Community Mental Health]. Nakhonpathom: Graduate School, Silapakorn University; 2007.
5. Ishida S. A study on violence students. [M.Ed. in Guidance and Counseling Psychology]. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University; 2010.

6. Information and Communication Technology Center. Statistics education. Ministry of Education: Bangkok; 2010.
7. Daniel WW. Biostatistics: A foundation for Analysis in the Health Sciences. 6th ed. New York : John Wiley & Son, Inc; 1995.
8. McLeroy K, Bibeau D, Steckler DA, Glanz K. An Ecological Perspective on Health Promotion Programs. Health Education and Behavior 1988; 15(4): 351-77.
9. Kaewkungwal S. Psychology of life at all ages. 8th ed. Bangkok: Thamasart University Print; 2002.
10. Punkorn S. Factor contributing aggressive behaviors of secondary school male students in school under the jurisdiction of the office of Prachuap Khiri Khan Education Service Area. [M.A. in Community Mental Health]. Nakhonpathom: Graduate School, Silapakorn University; 2004.
11. Bandura A. Social Learning Theory. New Jersey: Prentice-Hall, Inc. 1977.
12. Intraprasert S. The Relationship between Media influence and Violent Behavior of Child and Youth in Bangkok. SDU Res J 2014; 10(3): 17-36.
13. Trangkasombat U. The review of knowledge about violence in teenage Thailand. And propose policy and research. Available at http://www.drumaporn.com/downloadable/download/linkSample/link__id/2/, accessed Jan 19, 2015.
14. Supaket P, Nanthamongkolchai S, Damrongsak M. Factors Related to Computer Game Addiction among Elementary School Students. J Public Health 2012; 42(1): 66-70.
15. Klapper J. Reinforcement Theory. New York: John Wiley and Sons. 2010.

Factors Influencing Aggressive Behavior of Secondary School Students Pak Kret District Nonthaburi Province

Nutdanai Wichitkasem* Pimsurang Taechaboonsermsak**

Sutham Nanthamongkolchai** Chokchai Munsawaengsub** Supachai Pitikultang**

ABSTRACT

This cross-sectional survey research aimed to study the factors influencing aggressive behaviors among secondary school in Pak Kret district Nonthaburi. A total of 343 students of secondary school level 1, 2, and 3 were selected using a multiple stage sampling technique. Data were collected through self-administered questionnaires from February 20th- March 3rd, 2015 and analyzed by Chi-square Tests, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression. The results revealed that 76.7 % of the sample reported having low level of aggressive behaviors, 18.1% having moderate aggressive behaviors and 5.2% having high level of aggressive behaviors. Significant factors ($p < 0.05$) associated with

aggressive behaviors comprised family relationship, influencing friends, participation in schools club activities, environment of the community, and aggressiveness from mass media perception. In addition, factors predicting the aggressive behaviors of secondary school students were influence of friends, and aggressiveness from mass media perception. The prediction percentage was 29.0. Findings from this study recommend that families, schools and related organizations should cooperate to protect and decrease aggressive behaviors among secondary students by close observation of the influence of friends and aggressiveness from mass media perception.

Keywords: Aggressive behaviors, student, secondary school

Journal of Public Health Special Issue 2015: 43-54

Correspondence: Pimsurang Taechaboonsermsak. Department of Family Health, Faculty of Public Health, Mahidol University, Bangkok 10400, Thailand. E-mail: pimsurang.tae@mahidol.ac.th

* Graduate student in Master of Science (Public Health) major in Family Health, Faculty of Public Health and Faculty of Graduate Studies, Mahidol University

** Department of Family Health, Faculty of Public Health, Mahidol University